

UUT'T OLDE VODDEN

Biej'nboer zag ie umsgeliek
Dat spek, schelhasse, nêgelholt
In de wième hing te kiek,
Eers epekkeld; tkwan uut tzolt.
Van zolten wodt ut spul
bekwamer
Dan kon tok pas goed duurn,
In de kuupe in de melkkamer
Zat tn vas antal dage en uurn.
nDeel hadden ze erookt, dan zolt
Hangen in schòsteen bôven tvuur
Roken was ech een beholt,
tGrei kreeg tan een lange duur.
Iej mot wat noa bôven kiekien
Um de wimme te kônnen zeen,
Deur de wième koj ok veglieken
Hoê of dee mense ut déén!
As toor mooi goed spul hing
Was tat'nteiken van welvaarn,
En as de wimme weinug ving
Hadden ze niks kônnen vegaarn!
Och, eigluk al zn lèven al
Is ter int welvaarn veschil,
Sommegen hebt armoè meestal
Een ander kan doon wat-e-wil!
Door vlak onder de zolder dan
tKantse balkvak mees moor
Tegen iedre balk een latte an,
Zo maakten ze de wième door.
Tussen balken van lat noa lat
Dan de wos-en vleis-spièlen,
Zo kon dr hangen moor zat,

tWas iets woor zee van hièlen!
Een spièle das een ronde stok
Een bessem-stelle geliek,
Ze waarn op lengte emaaft ok,
In dee lengte zat wat meziek.
Ze mossen presies zo lange wèen
Dat ze passen tussen de balken,
Want, zo as de mense wel zèen,
Te lank, dan bunt ut spalken.
Want zit'nspiel klem of vaste,
Kônt ze neet hèn en weer,
Das tan een slimme laste
Umdat ze iedre keer
Met de vleis-gâfel toch
Vant vleis, spek of wossen
Dat henk toor in de loch
Dr wat uut-of afhalen mossen.
Nòtuurluk, en dat was neet gek
Was tr as vanzelf de drangen
Um van alle ziejen spek
Ut dikke noa ut zich te hangen!
tVleis ok mooi geliek en strak
De mooiste kante noa veurn,
Zó wast iets dat eur ansprak;
Zo heurn't, zo zolt gebeurn!
Neet alles had èven lange
Onder dee zolt-pekkel estoan,
tHef olmòle zien vaste gange
tMos op preciese tiejen goan!
Ut grei dan, dat zo gezeg
De langste zolt-tied neudug had
Was onder in de kuupe eleg,

Zo deen en regelden ze dat.
Bôven op waj noa kotte tied
Der al weer uut haal'n zol'n
Zo as ok'tspul dat niet
Van vòlle zolt zat hol'n.
Ok'tdaaglukse gebruik, daj
De eerste wekken neudug had
Mos bôvenop, want andes haj
Drek niks umdat ut deepe zat!
Och gek vòlle was tnoe neet
Daj al zo gaw druut zolnem'n
Ie wet hoê tmet slachten geet,
Kuj int kleine grei wel zwem'n!
Dan hei schalen met afval vol,
Moor vot doon das toch zunde!
Doorum, van dat prutspulke zol
Wat emaaft wodden met kunde!
Ut kopvleis wodden bewerkt
Heuf-keeze maakten ze dr van,
tKos'n neet vòl, dus onbepert
Zollen ze ut ok etten dan!
Ok bloêdbrood en de longe-wos
Zol'n ze van „de slacht” maken
Olmòol spul dat gaw op mos
Ze mos'n veur bedervnen waken!
Dan broadwos en de balkenbrief
Goeie kos, moor neet drek lichte!
Ze zèen wel, van dat vette kriej
Vake pukkels int gezichte!
As ut plukvet esmolten was
De krans ent niervet incluus
Dan ròk ie'tslechten ech pas

Veetstank trok deur thele huus!
Moor de „afval” van dat vet
De keuntjes dat was oe wat!
Door deen ze van alles met
An kaantjes hei vòlle ehad!
Was ut een koê deej slachten,
Tut op de dag van vandage
Zal iederéne dan betrachten
Um met dee ruutjes-máge
Met drin estopt vleis-plodden
Te maken dan de rol-pense,
tMos in azièn'ntied zodden,
„Slim lekker!” zeien de mense!
Zo met zon slachterieje
Hassen ze de onhebblukheid,
Ze meent dat heurt dr bieje,
Um bievueurbeeld dan de meid
De buurte in te stuur
Um de „rolpetroon” te halen.
Ze zèen: „Dee mouw'ndag
huurn”.
Dus mos de meid neet dralen
En moors effen goan vroagen
Biej Derksen of e door was.
Ze wissan, dat was vas pandoer
Dat dee eur wieter zol stuur
Noa 'n ander en dee zol ok stoer
Eur stuur nò weer andre buurn!
Zo mos zee nhele riej lang,
Van den en noa dn andren,
Dee buurn helen 'tgeloop gang
Ze steunen int gekke mekandren!
Tut dat ze door bie ene kwam,
Vanzelf-sprekkend al wat older,
Dee ut de buurn wat kwoaluk
nam,
Ut gedoe zag as een kolder!
Hee help eur uut den drek
Zei eur, en dat was tan't ende:
„Deerne zee holt oe veur de gek
nRolpetrone ismoorn legende!”
Ome Jehan